

Hastánc lazán!

Sztorik, okosságok, viccességek – őszintén, szívből

Vélemény ▾ Agymenés Most kezdted a hastáncot? Érdekességek ▾ Interjú ▾ Tánciskola Rólam

Hastánc nélkül lehet élni, de nem érdemes – interjú Pápai Erzsébet Selenával

Stüber Gyöngyi · 2018-02-05 · [Hozzászólások \(0\)](#) · [f](#) 252

Nemrég azt mondta egy ismerősöm, hogy én már pestinek számítok, mert leéltam itt 14-15 évet. Nem tudom, lehet. Tény, hogy életem részévé vált a nyüzsi, és itt mindenem megvan, amit csak kívánhatnék. Ennek ellenére túlzásnak tartom ezt a vízfejet és koncentrációt mindenből, ami itt található. Így vagyok a hastáncsal is. Tavaly óta felerősödött a kapcsolatam más városokban, falvakban élő hastáncosokkal, és emiatt érzékenyebb lettem az igényeik, elképzeléseik felé.

Azt gondolom, hogy mindenki egy hősnő, aki vidéken jelentős energiákat rak bele a hastánc fejlesztésébe, és az azzal kapcsolatos felfogás, nézetek formálásába!

Ezúttal az egyik ilyen vándervument kértem fel, hogy meséljen kicsit magáról. Ő számomra már korábban is nagyon szimpatikus volt, de azok a gondolatok, amelyeket jelen interjú keretében osztott meg velem, végképp meggyőztek arról, hogy egy nagyon eszes, érzékeny és szerethető nőről van szó. Különben is, aki tud Bődöcstől idézni, az nálam már eleve egy nagy piros ponttal indul 😊

Következzenek hát Pápai Erzsébet Selená gondolatai a világ dolgairól, a hastánchról, fesztivál szervezésről és minden másról!

1) A hastánc előtt/mellett milyen “civil” dolgok iránt érdeklődtél/érdeklődsz, milyen szakmád van?

Bár alapvetően humán beállítottságú vagyok, gazdasági középiskolába jártam, de van kereskedelmi és aerobik oktatói végzettségem is. Ami viszont igazán érdekelt: a győri főiskolán a művelődésszervezés szakon tanultak. Bár nem erre “találták ki”, utólag rájöttem, remek előtanulmány volt a hastánchoz. Azóta sem változott, hogy a kultúra, a művészet különböző rétegei érdekelnék (nézni, csinálni, szervezni, terjeszteni, szinte mindegy).

Mostanában hobbiként családfakutatással foglalkoztam. Talán vicces gondolat, de hasonlít a hastánchoz: hogyha elkezded, nehezen tudod abbahagyni. Ráadásul az ősiük megismerése mellé kapsz (ha hozzáolvasol) más értékes (történelmi, néprajzi, helytörténeti) tudást is, ahogy a hastáncosoknak bejón feladatként a zene- és vagy videóvágás, plakáttervezés, kosztümvarrás, galaszervezés stb.

2) Imádom Győrt, az egyik kedvenc magyar városom. Két tesóm is odajárt főiskolára. Te mit szeretsz benne a legjobban? Sosem gondolkodtál azon, hogy inkább mégis a fővárosban alakítanád ki az életedet?

Emberléptékű, mégsem unalmas. Az elmúlt években egész évre kiterjedő fesztiválokat, programsorozatokat szervez a város, hogy minden évszakban érdemes legyen erre járni. Képzeld, nyaranta itt van a Magyar Táncfesztivál amikor az ország neves táncársulatai mutatják be egy héten át a legújabb előadásait, na az nekem a kánaán. Persze nem tagadom, odavagyok a nagyvárosi hangulatkért, úgyhogy a Budapest-Bécs-Pozsony közelség is jó dolog.

3) Mikor kezdted a hastáncot, és kinél? Miért döntöttél úgy, hogy neked ez a tánc műfaj kell?

2003-ban kezdtem Fatiménél Győrben. Nem tudatosan kerestem, hanem rátaláltam, de miután elkezdtem; hastáncfüggő lettem. A műfajt aki ismeri, tudja, hogy miért lehet beleszerelmesedni. Viszont az az érdekes, hogy gyermekkoromban ugyan a falunkba eljutott a hobbijazz-baletl oktatás, illetve tudtam hogy létezik társastánc, és a videoklipekből dübörgött a hip-hop, de valójában: a Győri Színház illetve a Győri Balett előadásain felnőve, nem tudatosodott, hogy a balerinákon kívül, lehet más műfajban is valaki profi táncművész.

YouTube nem volt, nem láttam más műfajokból példát. Mégis sok-sok vargabetű után azért csak megkaphattam én is a tánc magas szintű művelésének csodáját a hastánc révén.

Fotó: Cseh Dániel

4) Mi(k)re vagy a legbüszkébb, amióta táncot tanítasz?

A legbüszkébb a tánctanításban a hétköznapokra vagyok: a tanítványaim kitaratására, szeretetére, fejlődésére, hiszen az óráimra hétről-hétre, sokan már hosszú évek óta járnak.

Az “ünnepek” közül a legbüszkébb a tánciskolai évadzáró gáláinkra vagyok. Izgalmas kihívás erre készülni, és átadni a tapasztalataimat a tanítványoknak.

5) Mit ad neked a tánctanítás, miért érdemes szerinted csinálni?

Hogy miért érdemes? Amiért bárki más is hivatást választ és nem pedig munkahelyet. Csinálok valami olyat amivel **adok az embereknek, amivel segítek nekik, és amivel saját magukon is segíthetnek.**

6) Mit élsz át a táncban, mi az, amiért 80 éves mamiként is táncolni fogsz?

Azt az önfeladtséget, érzelmességet, nőiességet vagy éppen szabadságot, határozottságot amit a “nemtáncos” hétköznapi teendők során sokszor képtelenség a nőknek. Tulajdonképp tánc közben érzem, hogy igazán élek. Bődöcs Tibor mondta egyszer, hogy ő a hétköznapokban “lámpalázás”, a színpadon érzi elemében magát. Nos valahogy én is így vagyok vele.

7) Mi a kedvenc stílusod, témád, érzésvilágod, amit meg szoktál jeleníteni a színpadon?

A dráma! Legalábbis a szólóimban. Pedig az életben, és az óráimon fontosnak tartom a nevetést, a vidámságot.

A stílusok közül szívesen táncolom és koreografálok a klasszikus orientált és a folklórt is. Kísérletező, őriült ötletem persze több van, mint amennyit van lehetőségem és merszem megvalósítani.

9) Mint nagyon sok minden ebben az országban, a hastánc is elég Budapest központú. Megyeszékhelyen működő, nagy nevű hastánc oktatóként hogyan ítéled meg a saját feladataidat, szerepkörödet az orientális tánc kultúra terjesztésében? Miért fontos számodra, hogy folyamatosan tovább képezd magad?

Fájó pontra tapintottál. A Budapest-központúság szerintem sok vidéki táncosnak, oktátónak okoz nehézséget. Persze nem mindenkit, de ha valakit ez zavar, akkor tegyen ellene. Én a saját eszközeimmel tudok: a tanítványokkal felkerekedünk és együtt elmegyünk egy fesztiválra, gálára, versenyre, hogy lássanak minél többet, vagy épp ideszervezek más oktatót akár a hastáncból akár más stílusból. Tulajdonképp ezért jött létre az [Arrabona Hastánc Fesztivál](#) is (2013-ban egy nemzetközi fellépőkkel teli gála volt, az “előhírnök”). Persze akkor még nem tudtam előre, hogy fesztivállá nővi ki magát, egyszerűen csak szerettem volna ha a hastánc sokszínűségét és professzionális képviselőit az itteni táncosok és laikusok is látják.

De szerintem, ha valaki nem szeret szervezni akkor egyszerűen csak azzal tud tenni az orientális tánc kultúra terjesztéséért, hogy igényesen, lelkiismeretesen csinálja amit csinál, legyen az egy fellépés, vagy a tanítás. Ez sem kevés, sőt! Néha ezzel tehetjük a legtöbbet.

A folyamatos továbbképzés szerintem elengedhetetlen ebben a szakmában, főleg oktatóként. Maga a műfaj is egy élő dolog, és minimum illik – ha nem is feltétlenül beépíteni, de legalább – figyelemmel kísérni ezt a fejlődést/változást. Az elmúlt időszakban engem leginkább az kulcsok a fejlődést/változást. Az elmúlt időszakban engem leginkább az kulcsok a fejlődést/változást. Az elmúlt időszakban engem leginkább az kulcsok a fejlődést/változást. Az elmúlt időszakban engem leginkább az kulcsok a fejlődést/változást.

10) Véleményed szerint miért fontosak a versenyek? Miért jók a szakmai rendezvények, mit ad a hastáncos közösségnek?

A verseny egyszerűen csak nagyon jó lehetőség a színpadi tapasztalatszerzésre, a fejlődésre, a csapatépítésre, főleg egy nem-fővárosi táncosnak, csoportnak. De szerintem nézőként is érdemes elmenni, tanítványoknak és oktatóknak is. Én legalábbis mindig ajánlom a lányoknak. Nagyon érdekes, hogy például ki mit tanít a kezdőknél, vagy ki milyen zenét választ, ki, hogy tudja beletenni a személyiségét a saját maga választott zenébe.

A vidéki táncosoknak jó alkalmak voltak ugyan a falunapok például, ma ezekből vagy nincsen annyit, vagy már annyit hastáncos van, hogy nem jut annyi lehetőség egy-egy fellépőnek. Egy versenyen védett környezetben mutathatják meg táncukaikat, próbálhatják ki magukat. És valóban van is rá igény a táncosok részéről, ezért is lehetett ekkora verseny-bumm az elmúlt években, bármennyire is érezzük, hogy a hastánc kevésbé verseny-kompatibilis mint például a balett.

Persze a sok verseny között előfordulhatnak ami(k) csalódást okoznak, és itt jön be a szervezők felelőssége: kit hív zsűrinek, milyen helyszínt választ, milyen infrastrukturális feltételeket biztosít a versenyzőknek, nézőknek. A másik pedig a zsűrik felelőssége: vannak objektív szempontok amiben lehet úgymond szigorúnak lenni, hogy emelkedjen a hastánc általános színvonala, megítélése a laikusok és más táncműfajok képviselői felől, de a versenyző szempontjából az emberi oldal is életbevágó, hogy úgy érezze pluszt kapott, és nem kritizálást, hanem eldólist, bátorítást.

12) Miben lesz az idei Arrabona Bellydance Festival másabb, több, mint az előző évek rendezvényei?

2018-ban csakúgy mint 2017-ben 3 napos lesz, ez eléggé nagy fejlesztés volt tavaly, úgyhogy ezen nem bővítettem. Viszont most már 6 workshop lesz, és közéjük csempészttem egy elméleti előadást is. Itt magamból indultam ki, hogy hátha mást is érdekkel másik táncműfajokból érkező előadókól mit tudunk tanulni. Szakmailag a legfontosabb hír az oktatók/zsűritagok személye: az, hogy Nieto Mercedes elfogadta a meghívásomat, és eljön hozzánk régi időről. Úgyancsak először fog Győrben járni, oktátni, a cseh táncos Kathreen Derouet, és a spanyol Belén Shana, Amira pedig már visszatérő vendég nálunk.

A nyílt színpad idén először a Győr városi gála előtt kap helyett, egy kis tematikus minigálaként, melynek témája Győr okatosa lesz. Erre én is kíváncsi leszek, hogy mi szül ki belőle.

Persze igazszem mindig a részletekben is fejlődni, úgyhogy remélem érezni fogják a töredést a résztvevők!

Arrabona Bellydance Festival 2018

13) Mik a szerzem és nem szerzem dolgok számodra a szervezésben? Hogyan tudod az érdekes és nem érdekes dolgok közötti különbséget? Hogyan tudod az érdekes és nem érdekes dolgok közötti különbséget?

Azok a nemszeretem részei amikhez kevésbé értek, ilyen például a pénzügyi része, de talán ez ismerős más táncosnak is. Plusz nem szeretem ha valamit ki kell adnom a kezemből, és nem “olyan” lesz, mert nem én csináltam. De mivel muszáj delegálnom a feladatokból, elsősorban az aznapi lebonyolításban, így meg kellett ezt is tanulnom. A lebonyolítás tudásának elterjedése családi és tanítványi segítség nélkül ekkora méretekben már nem menne, és ragyogóan ki is alakult ez a része. Persze igazából ezek egyszerű megoldandó feladatok.

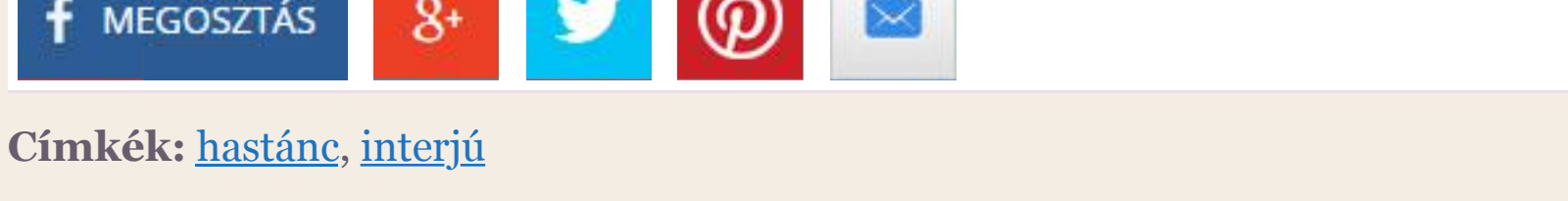
A fesztivál előkészítését teljes egészében egyedül szoktam csinálni, eddig legalábbis... Tavaly az utolsó két hét már nagyon nehéz volt, úgyhogy erősen gondolok majd, hogy idén muszáj lesz ezen változtatni. A hátsó órákat nem érintheti a gála- vagy fesztiválszervezés, de nyilván magánprogramok már nem igazán férnek bele a hajrában.

A férjem nagyon megértő, tudja, sőt már szánkít is rá, hogyha járja vagy fesztivál jön, akkor kis túlzással ösvényre szűkíti a nappalaimat a szabadon járáható út a papírok között.

14) Ha megkérdeznék egy laikus, hogy mégis miért érdemes elkezdni a hastáncolni, mi lenne az a legfontosabb dolog, amit kiemelnél neki?

Sokszor és sok helyen elmondom – sok hastáncoktatóval egyetemben – a hastánc testi-lelki-szellemi hatását, előnyeit, de néha megunom ismételgetni magam és azt mondom, hogy egyszerűen ezt kötelezővé tenném minden nőnek, mert csak.

Iskoláskorom kedvenc lányregénye volt Gergely Márta Szószí című 50-es évekbeli könyve. Ebben beszélget arról a fiatal, randevúzó pár (fodrász és cukrász), hogy az emberek szeretnek fodrászatba és cukrászdába járni, pedig nem tartozik az élet nélkülözhetetlen dolgaihoz. A **hétköznapi nőknek a hastánc is ilyen: az élet ígis mindenki megérdemli.** Egyébiránt ki tudja; még az is lehet, hogy ez a kis “fűszer” olyan hatással lesz az életére, mint az anyémre: **sorsfordító.**

Címkék: [hastánc](#), [interjú](#)

Kommentek

Kommenteléshez kérlek, jelentkezz be:

8 BELÉPÉS

f BELÉPÉS

A Google és Facebook belépéssel automatikusan elfogadok [felhasználási feltételeinket](#).

vagy

Felhasználónév

Jelszó

☐ Emlékezzem rám | [Regisztráció](#)

Bejelentkezés

Kövess a Facebookon is!

Stüber Gyöngyi · Hast...
1325 követő

Legutóbbi bejegyzések

Kínccsek, amiket felfedeztem
hastáncosként – interjú Benkő-Fóthy Annamáriával
FORDÍTÁSI – Sadie Marquardt gondolatai a közösségi média hatásairól
Most kezdted a hastáncolni? Ez a GY.I.K. neked szól!
Színpadi összkomfort – szorongás helyett szárnyalás!
“El sem tudom képzelni magamat hastáncos gyermekkor nélkül” – interjú Varga Alexandrával

Legutóbbi hozzászólások

Stüber Gyöngyi · Gyerekhastánc – cuki riszálgatás vagy “Lolita jelenség”?
Stüber Gyöngyi · Gyerekhastánc – cuki riszálgatás vagy “Lolita jelenség”?
Enikő Molnár · Gyerekhastánc – cuki riszálgatás vagy “Lolita jelenség”?
Pearly S. · Gyerekhastánc – cuki riszálgatás vagy “Lolita jelenség”?
Rózsa Szilvia Palócz · A férfiak nem szeretik a hastáncot!

Archívum

2018. szeptember
2018. augusztus
2018. július
2018. június
2018. március
2018. február
2018. január
2017. december
2017. november
2017. szeptember
2017. augusztus
2017. július
2017. június
2017. május
2017. április
2017. március
2017. február

Kategória

Agymenés
Egyéb
Érdekességek
Fordítások
Hastánc elmények
Interjú
Most kezdted a hastáncot?
Vélemény
Vendég post

Blogkövetés

Iratkozz fel a heti hírlévre és többé nem maradsz le a friss tartalomról.

E-mail címed:

Feliratkozás

Üzenj a blogger(ek)nek!

Üzenet a Bloggernek: Stüber Gyöngyi!

Üzenj a kazánháznak!

Üzenet a Kazánháznak!

Blog RSS

RSS